

L'illa del tresor maleïda

Il·lustracions:
CLARISSA CORRADIN

Editat per
TECNOSCIENZA

CLARISSA CORRADIN

NASCUDA A IVREA (ITÀLIA) L'ANY 1992, CLARISSA CORRADIN VA ESTUDIAR A L'ACADÈMIA DE BELLES ARTS DE TORÍ, ON ES VA ESPECIALITZAR EN PINTURA I IL·LUSTRACIÓ EDITORIAL. CORRADIN ÉS UNA APASSIONADA DE LA IL·LUSTRACIÓ. PER TANT, HA CENTRAT LA SEVA CARRERA EN LA IL·LUSTRACIÓ DE LLIBRES DE FICCIÓ PER A NENS I ADOLESCENTS. DURANT ELS ÚLTIMS ANYS HA IL·LUSTRAT DIVERSOS LLIBRES PER A WHITE STAR KIDS.

TECNOSCIENZA

TECNOSCIENZA ÉS UN GRUP D'AUTORS I EDUCADORS QUE FA 15 ANYS QUE TREBALLEN EN LA DIVULGACIÓ DE CONEIXEMENTS CIENTÍFICS, TECNOLÒGICS, SOBRE MATEMÀTIQUES I EL MEDI AMBIENT PER A NOMBROSES ORGANITZACIONS, COM MUSEUS I EMPRESES. ELS SEUS LLIBRES, PUBLICATS EN MÉS DE 20 PAÏSOS, ESTAN PENSATS PER A INSPIRAR IDEES, ACCIONS I EMOCIONS.

Pots consultar el nostre catàleg a www.picarona.net

L'ILLA DEL TRESOR MALEÏDA

Text: *Tecnoscienza*

Il·lustracions: *Clarissa Corradin*

1a edició: febrer de 2026

Títol original: *The Doomed Treasure Island*

Traducció: *Andrea Aguilar Marzo*

Maquetació: *El Taller del Llibre, SL*

Correcció: *Júlia Canovas*

Disseny gràfic: *Valentina Figus*

WS whitestar Kids® és marca registrada de White Star s.r.l.

© 2021, White Star s.r.l.

Piazzale Luigi Cadorna, 6 - 20123 Milà, Itàlia

www.whitestar.it

(Reservats tots els drets)

© 2026, Ediciones Obelisco, SL

www.edicionesobelisco.com

(Reservats els drets per a la llengua catalana)

Edita: Picarona, segell infantil d'Ediciones Obelisco, SL

Collita, 23-25. Pol. Ind. Molí de la Bastida

08191 Rubí - Barcelona - Espanya

Tel. 93 309 85 25

A/e: picarona@picarona.net

ISBN: 978-84-9145-871-5

DL B 11.035-2025

Printed in China

En mans d'un papagai

La Fàtima i en Marc estan asseguts al porxo d'una gran casa blanca envoltada de les palmeres verdes d'Antigua. Mentre gaudeixen del sol, arriba la tieta Isabel amb un suc de mango acabat de fer.

—Moltes gràcies per convidar-nos, tieta! –li agraeix en Marc.

—El plaer és meu, Marc. Sempre estic sola, i estar amb tu per mi és sempre un regal. Ara relaxeu-vos –afegeix abans de tornar a entrar a la casa per preparar un pisolabis.

De sobte, una veu ronca crida els dos nens.

—Ei, vosaltres! Sou els nebots de la Isabel, oi?

El cap d'un ancià amb barba surt a través de la tanca.

—La Isabel no s'ho creu, però us ho adverteixo: no us apropieu a la badia dels Naufragis si no voleu ficar-vos en problemes! Adéu!

El cap desapareix tan de pressa com ha aparegut.

Quan la tieta Isabel torna amb croissants, en Marc i la Fàtima semblen molt sorpresos.

—Qui era aquell vell malgirbat? –li pregunta la Fàtima.

La Isabel somriu.

—El vell Buck. Encara que està tocat de l'ala, és completament inofensiu. Suposo que us ha parlat de la badia dels Naufragis, oi?

—Sí. Què és? –pregunta la Fàtima amb curiositat.

—Bé, és una badia que queda al nord d'aquí. Diuen que els pirates acostumaven a enfonsar allà els vaixells mercants després de saquejar-los, però només són rumors.

A en Marc se li il·luminen els ulls.

—Pirates i vaixells enfonsats?

En Marc mira la Fàtima amb complicitat. Han d'anar a veure-ho!

Després del pisolabis, corren fins a arribar al moll, on hi ha ancorat el petit bot de rem de la seva tieta. Impacients, els dos nens hi pugen i comencen a remar ràpidament en direcció a la misteriosa badia.

—Hum... tot sembla normal –assegura en Marc, decebut.

Però, just en aquell moment, una espessa boira comença a cobrir-ho tot. De sobte, veuen sobresortir de l'aigua el pal d'un vaixell. I després un altre, i un altre. Una gran quantitat de restes de naufragis apareixen per tot arreu. En dissipar-se la boira, els dos amics són davant d'una illa que abans no era allà.

Quan arriben a la platja, miren al seu voltant.

—No m'agrada aquest lloc –afirma la Fàtima.

—A mi tampoc. Tornem al bot i allunyem-nos d'aquí –respon en Marc.

No obstant això, tan bon punt pronuncia aquestes paraules, veu com el bot comença a allunyar-se d'ells. S'havien oblidat de tirar l'àncora i les onades l'han arrossegat mar endins!

—Què fem ara? —pregunta la Fàtima. Evidentment està preocupada.

—No ho sé... —contesta en Marc—. Allà hi ha una barraca! —afegeix mentre assenjala la llunyania—. Potser trobem alguna cosa útil a dins.

La barraca té el sostre trencat i està molt atrotinada. Els dos nens hi entren amb cautela i comencen a cercar per tot arreu; llavors la Fàtima descobreix alguna cosa.

—És un vell diari! —exclama.

En realitat, el que té entre les mans és un diari enquadernat en pell i a la portada hi ha escrit el següent: «Diari del pirata John Barba-Rosa». Hi falten totes les pàgines, estan arrencades, excepte l'última:

20 DE SETEMBRE DE 1625. D'AQUÍ A POCA ESTONA MARXARÉ D'AQUESTA ILLA. ELS TRAÍDORS DE LA MEVA TRIPULACIÓ NO EM CAPTURARAN. ES PODRIRAN AQUÍ. NO OBSTANT AIXÒ, UN AUTÈNTIC PIRATA COM JO SEMPRE CONCEDEIX UNA OPORTUNITAT PER A ESCAPAR, INCLÚS ALS NECIS QUE NO ES MEREIXEN RES. HE AMAGAT ALGUNES DE LES MEVES PERTINENCES EN DIFERENTS LLOCS D'AQUESTA ILLA. SI ESTÀS LLEGINT AIXÒ I VOLS DESCOBRIR COM MARXAR D'AQUÍ, HAURÀS DE TROBAR-LES TOTES. I DESPRÉS, SUPERAR LES PROVES QUE ES DESCRIUEN A LES PÀGINES PERDUDES DEL MEU DIARI. PERÒ PRIMER DE TOT, HAS DE TROBAR EL SR. ROGER, EL MEU PAPAGAI IMMORTAL. SI LI DONES L'ESCAIOLA ADEQUADA, T'AJUDARÀ.

Dins d'un calaix, la Fàtima també troba dues plomes i una bossa amb quatre tipus diferents de llavors d'escaiola.

—Ara només hem de trobar el papagai –xiuxiueja en Marc mentre agafa una de les plomes—. Afanyem-nos. Aquesta illa em posa els pèls de punta.

Surten de la cabanya de pressa i s'endinsen al bosc. Segueixen els gralls dels papagais i els porten fins a un gran arbre on hi ha un gran nombre d'ocells de colors.

POTS TROBAR EL SR. ROGER?
COM BÉ SAP EN MARC, RECONÈIXER-LO
ÉS UNA... QÜESTIÓ DE PLOMES!

—L'he trobat! —crida la Fàtima, emocionada—. Donem-li l'escaiola! —afegeix mentre treu les llavors de la bossa.

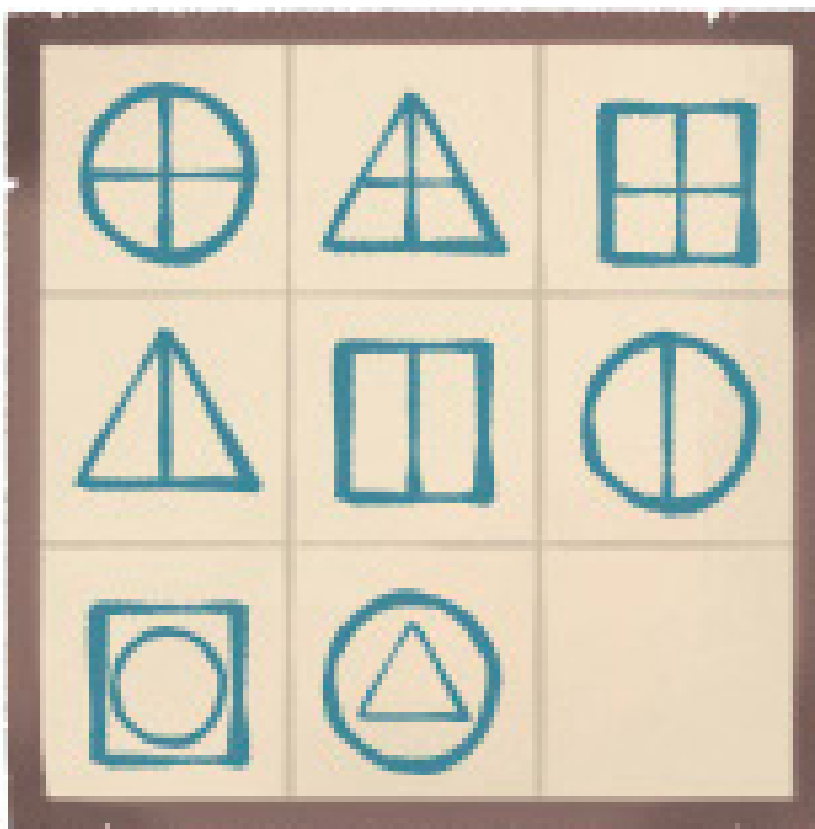
Quan les observa amb més atenció, en Marc s'adona que cadascuna té un símbol gravat.

—Mira l'escorça d'aquell arbre! —li comunica mentre assenyala el tronc, sobre el qual algú ha tallat formes geomètriques que coincideixen amb els símbols de les llavors.

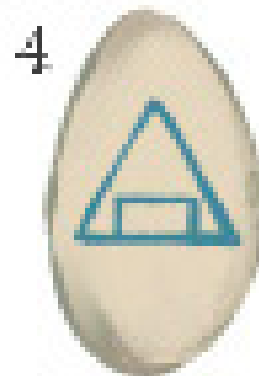
Tanmateix, hi ha un espai buit.

—Crec que la imatge que falta és la de la llavor correcta —declara molt seriós.

En Marc li ofereix la llavor al Sr. Roger i l'ocell se li posa suaument damunt l'espatlla.

QUINA IMATGE
FALTA?
DIBUIXA-LA A
L'ESPAI BUIT PERQUÈ
EN MARC PUGUI
IDENTIFICAR LA LLAVOR
CORRECTA.

1

2

3

